

udrede, kan man paa den anden Side sige, at saa meget nødvendigere er det, at de, der skulle lide disse Tab, faa nogen Erstatning derfor.

Jeg ønsker ikke at være med til at vedtage en Lov, der giver en Del Automobilførere Lov til at berøve i Reglen uformuende Landboere en Del af deres Ejendom. Jeg tror ogsaa, at Venner af Automobilkørsel maa være stærkt interesserede i, at der, enten frivillig eller tvungen, gives Adgang til, at Uheld, foranledigede ved Automobilkørsel, til fulde erstattes, thi jeg tror, det over for den almindelige Befolkning ogsaa vil bidrage til, at man kommer til at se lidt mere venlig paa Automobilkørselen, end man ellers gør. Hvis jeg for mit Vedkommende anskaffede mig et Automobil, hvad jeg har tænkt paa, vilde jeg ikke gøre det, uden at være klar over, at jeg maatte erstatte den Skade, der opstod ved min Kørsel, selv om jeg udtrykkelig kunde bevise, at Føreren, som maaske kunde være mig selv, var uskyldig i Ulykken, og at det kun var Automobylets Tilsynkomst, der havde foranlediget den. Jeg tror ikke, jeg vilde blive synderlig populære i min Valgkreds, dersom jeg kom med en Lov, som jeg selv havde været med til at vedtage, og som fritog mig for ethvert Ansvar. Med disse Ord skal jeg anbefale de 3 smaa Ændringer til Tingets Velvillie.

R. Hansen: Som ærede Medlemmer ville se, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 19. Det gaar ud paa, at naar et Automobil kommer kørende bagfra og vil køre forbi et Køretøj eller en Rytter, skal Automobilføreren være pligtig at varsko den foran kørende og maa ikke køre forbi, før han har faaet Lov dertil. Vi kunne vist alle være enige om, at det, det kommer an paa ved Færdselen paa vore Landeveje, er, at den foregaar med saa stor Sikkerhed og saa ringe Fare som mulig. Det gælder baade Landevejene og Kommunevejene. Nu staar Udviklingen ogsaa med Hensyn til Befordringsvæsenet jo ikke stille; der er kommet et nyt Befordringsmiddel frem, Automobilet. Det kan jo ikke skjules, at det rummer en ikke ubetydelig Fare for de andre vejfarende, navnlig dem, der køre med Hest og Vogn. Nu er jeg ikke saa radikal, at jeg vil gaa med til at forbyde det ny Befordringsmiddel Adgang til Vejene, men jeg mener, at navnlig i Begyndelsen maa denne Adgang kun ske under meget indskrænkede Forhold, saa-

ledes at de øvrige vejfarende i det mindste med nogenlunde Tryghed kunne færdes paa Vejene. Faren for Automobilet ligger ikke alene i, at det kommer kørende meget hurtigt, men selve Synet af en saadan Maskine indjager navnlig unge Heste meget stor Skræk, og hvad det vil sige, at et Par Heste, forspændte en Vogn, faar indjaget Skræk, er noget, jeg ikke behøver at omtale, det er noget, vi praktiske Landmænd kende saa godt. I saadant et Tilfælde er der Fare for, at der kan ske store og uberegnelige Ulykker, og det er ikke blot nødvendigt, men ligefrem vor Pligt at sørge for at gøre alt muligt for, at Færdselen kan foregaa saa trygt som mulig.

Jeg var derfor glad og tilfreds, da den højtærede Minister i Samlingens Begyndelse forelagde dette Forslag. Jeg fandt, at det i det hele gav gode og betryggende Regler for Kørslen. Kun paa et enkelt Punkt syntes jeg ikke, at det ydede tilstrækkelig Sikkerhed, og det er der, jeg har stillet Ændringsforslag. Reglerne for Omkørsel og Forbikørsel findes i § 19. Der gives der de Regler, som skulle iagttages, naar et Automobil møder kørende, og dem finder jeg gode og betryggende, de ville i de fleste Tilfælde yde en tilstrækkelig Sikkerhed. Men saa findes der i § 19, 1ste Stykke, de Regler, der ere givne, naar et Automobil kommer kørende bagfra og altsaa vil køre forbi en kørende, og det er netop disse Regler, jeg finder, ikke ere betryggende. Reglerne i Lovforslaget gaa kun ud paa, at den bagfra kørende Automobilist skal holde over til venstre Side og maa ikke under Forbifarten benytte Signalapparatet og ikke køre stærkere end nødvendigt for at komme forbi. Enhver vil kunne se, at dersom disse Regler skulle blive staaende, ville de, som køre paa Vejene med Heste og Vogn, være udsatte for ikke ringe Fare. Enhver, som har Kendskab til Heste, ved ogsaa, at Hesten er et meget sky og meget mærksomt Dyr, og man kan nok gøre sig et Begreb om, hvorledes Situationen mange Gange vil forme sig, naar et saadant Automobil kommer kørende bagfra. Saa ville Hestene, før Automobilet har naaet Vognen, blive urolige, og naar Automobilet saa kører op paa Siden af Vognen, kommer det kritiske Øjeblik, hvor der kan ske uberegnelig Skade. Hestene kunne springe til højre Side eller springe ud over Grøften, og i de fleste Tilfælde vil Resultatet blive, at Vognen vælter, eller at man kører løbsk, hvorved der kan ske meget